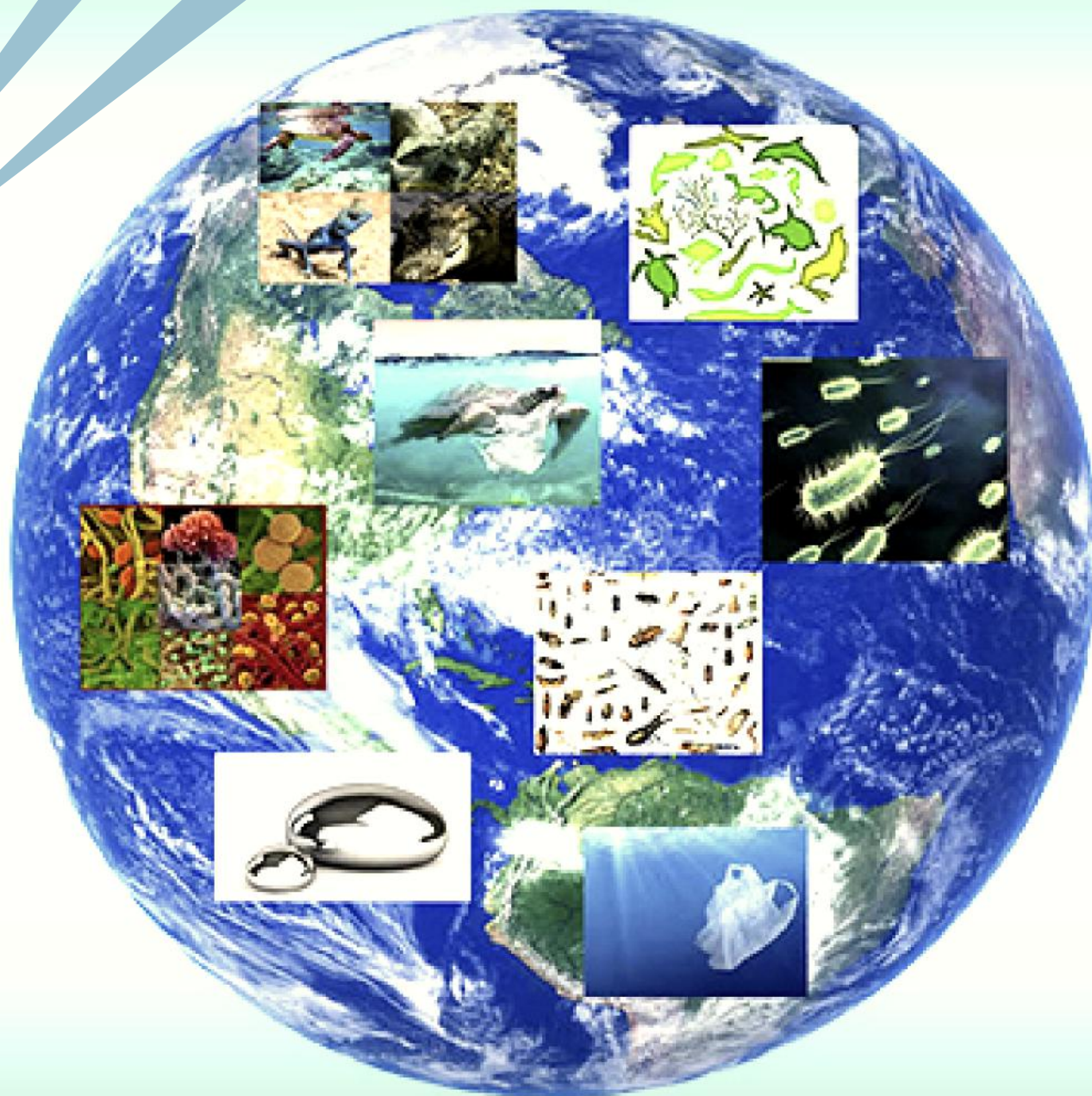

SOS! AQUÍ ELS OCEANS

Desafiaments i reptes del Canvi Global - I

Del 13 al 25 d'octubre

Aforament limitat (25 persones) + **STREAMING** A les 18:00

2021
2030

United Nations Decade
of Ocean Science
for Sustainable Development

“DÈCADA DE LA CIÈNCIA DELS OCEANS PER AL
DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE-ONU 2021-2030”

Dimecres, 13 octubre

Plàstic en l'oceà: destí final i conseqüències per al planeta

Dra. Cristina Romera Castillo,

Institut de Ciències del Mar (ICM - CSIC)

La pol·lució de plàstic a l'oceà està considerada una amenaça a escala planetària. Cada any entren a l'oceà fins a 12,7 milions de tones mètriques (MT) de plàstic que amenacen la fauna marina, des de petits organismes fins a grans mamífers, incloent-hi els éssers humans. Recentment, s'ha vist que el plàstic allibera al medi marí compostos de carboni en forma dissolta que estimulen el creixement dels bacteris marins. En aquesta xerrada parlarem de si el plàstic pot contribuir de manera significativa al cicle de carboni i pot afectar el clima.

Dilluns, 18 octubre

L'estudi dels oceans des d'una perspectiva microbiana

Dra. Clara Ruiz González,

Institut de Ciències del Mar (ICM - CSIC)

Quan pensem en la vida al mar, sovint ens imaginem un món ple de peixos de colors, corals, dofins, balenes i taurons, en el benestar dels quals ens basem com a indicadors de la salut dels oceans. No obstant això, la major part de la vida marina és microbiana, només visible amb lupa i microscopi, i són precisament aquests petits organismes, que són la base de la vida a l'oceà, els que responen primer als canvis en l'ambient. D'entre tots els microorganismes marins, els bacteris (el bacteri plàncton marí) són els més abundants.

Amb aproximadament un milió de bacteris per mil·lilitre d'aigua de mar, el bacteri plàncton marí és indispensable per al funcionament dels cicles de l'oceà. En aquesta xerrada faré unes pinzellades de la meua investigació sobre la importància i l'ecologia dels bacteris marins, com també de les diferents tècniques que fem servir per a l'estudi de la seva diversitat i les seves funcions.

Dilluns, 25 octubre

Els riscos del mercuri i el seu cicle global

Dra. Andrea García Bravo,

Institut de Ciències del Mar (ICM - CSIC)

Andrea García Bravo ens parlarà del cicle biogeoquímic del mercuri, i sobretot dels factors que controlen la formació i degradació del metilmercuri, l'espècie química que s'acumula en les cadenes tròfiques.

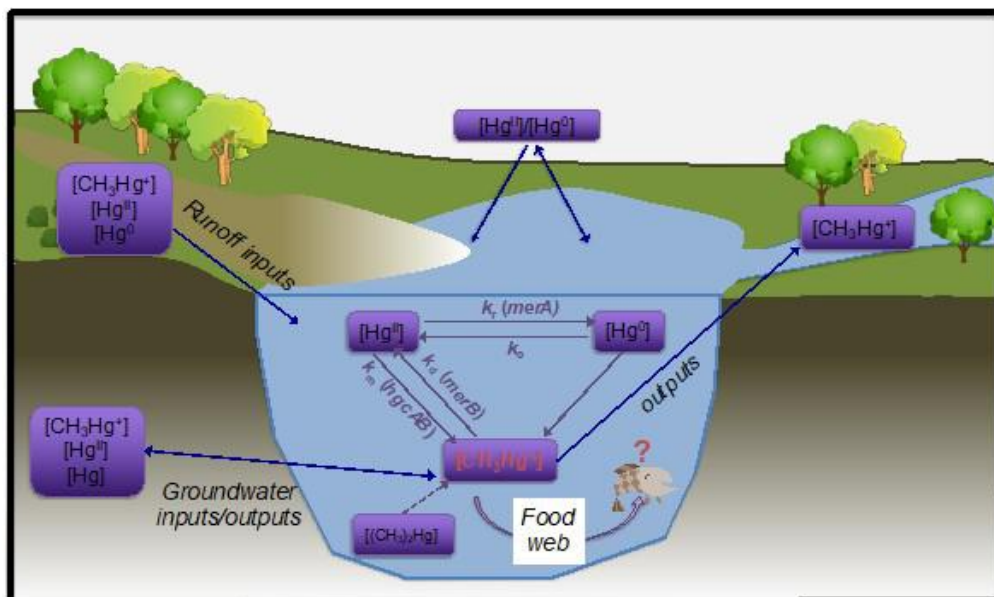
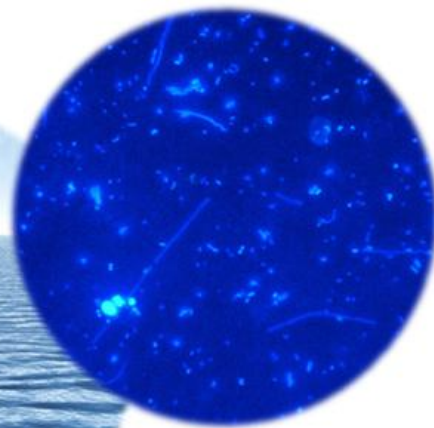

El estudio de los océanos desde una perspectiva microbiana

Clara Ruiz-González

ICM

Institut de Ciències del Mar
(Barcelona)

Dra. Cristina Romera Castillo,

Després llicenciar-se en Química per la Universitat de Jaén, Cristina Romera Castillo va fer el doctorat en Ciències del Mar a l'Institut de Ciències del Mar-CSIC (ICM-CSIC) de Barcelona. Després d'això, va fer quatre anys de postdoc a Miami (USA) a la Florida International University i a la University of Miami. El 2016 va començar a treballar com a postdoc a la Universitat de Viena, on va estar fins a finals de 2017 en què va tornar a l'ICM-CSIC de Barcelona. La seva recerca s'ha centrat en l'estudi de la matèria orgànica dissolta en l'oceà i el seu paper en el cicle de carboni. En els últims anys, ha treballat en l'alliberament de carboni per part del plàstic marí i en com les escombraries plàstica pot afectar el cicle de carboni.

Dra. Clara Ruiz González,

Soc investigadora a l'Institut de Ciències del Mar (ICM-CSIC), a Barcelona. Llicenciada en Biologia per la Universidad Autónoma de Madrid, el 2006 em vaig traslladar a Barcelona per fer la meva tesi doctoral a l'ICM sobre l'efecte de la llum solar al bacteri plàncton marí. Durant els anys següents em vaig dedicar a l'estudi dels microorganismes de rius i llacs, primer a la Universitat de Girona (UdG), i després, durant tres anys, a Mont-real (Canadà). El 2015 vaig tornar a Barcelona, on des de llavors em dedico a l'estudi de la diversitat i l'ecologia microbianes en els oceans.

Dra. Andrea García Bravo

(Madrid, 1982), jove investigadora del Departament de Biologia Marina i Oceanografia de l'Institut de Ciències del Mar del CSIC. Va fer els estudis de doctorat a la Universitat de Ginebra (Suïssa) sobre la metilació del mercuri i la seva biomagnificació en les cadenes tròfiques. Després de 5 anys de postdoctorat a Uppsala (Suècia), va venir a Barcelona amb un contracte de la Generalitat, Beatriu de Pinós a treballar en el Centre de Diagnòstic Ambiental i Qualitat de les Aigües, CSIC. Actualment ha obtingut un contracte de recerca de la Comissió Europea del program Marie Curie. Tota la seva recerca se centra en la compressió del cicle global del mercuri, amb un èmfasi especial en els processos de transformació de diferents espècies químiques.

Recentment, va ser guardonada amb el premi Raymond L. Lindeman 2019 de l'ASLO (Association for the Sciences of Limnology and Oceanography) pel millor article científic escrit per joves investigadors.

CSIC

Delegació del CSIC a Catalunya

fcri

Fundació
Catalana per a
la Recerca i la
Innovació

icM

Institut
de Ciències
del Mar